

Onze Vogels

58e jaargang no.9, september 1997

maandblad van de nederlandse bond van vogelliefhebbers

seel

De

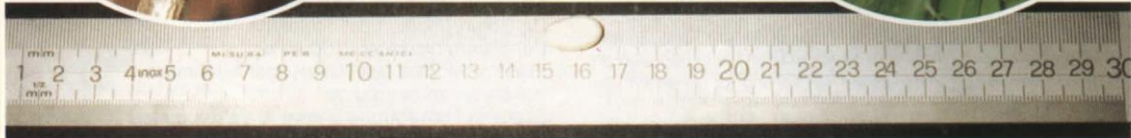
Geslaagde kweek met

Latijn:
Anthracothorax nigricollis

Engels:
Black throated mango

Nederlands:
Zwartkeelmango

Uiterlijk

Deze kolibrie behoort, met zijn lengte van 12 cm en een gewicht van 7 gram, tot de middelgrote kolibries. De geslachten zijn goed van elkaar te onderscheiden. De man heeft een zwarte kin, keel en buik. De kin en keel lopen aan de zijkant over van zwart naar schijnend blauw. De rug is groen. De staart is prachtig violet. De pop is aan de onderzijde wit met een dikke zwarte streep in het midden, die van snavel naar de buik loopt. De rug is groen. Ook de pop heeft een violetkleurige staart, maar deze is minder opvallend gekleurd dan bij de man. De snavellengte is bij beide vogels $\pm 2,5$ cm. Ook hebben beide vogels zwarte pootjes.

de Zwartkeelmango

Biotoop en levenswijze

De zwartkeelmango heeft een zeer groot verspreidingsgebied. Het omvat Panama, Colombia, Suriname, beide Guyana's, Brazilië, Venezuela, Ecuador en grote delen van Peru en Bolivia.

Hier wonen ze in de bovenste tropische zone tot 1.000 m. De temperatuur is hier zo'n 22 graden jaarrond. Ze leven in open landschap met verspreide boomgroepen en aan bosranden. Hier bezoeken ze bloemen om in hun dagelijks nectar-behoefte te voorzien. Zoals alle kolibries leeft ook deze soort solitair en wordt iedere indringer fel uit het territorium verjaagd. Verder is er van deze kolibrie, evenals van de meeste andere soorten, weinig bekend over de levenswijze in de natuur.

Aanschaf

De vogels werden in 1994 gekocht. De man was nog erg jong, want hij was nog half in jeugdkleed gehuld. De pop was helemaal op kleur. De vogels werden ondergebracht in mijn tropische kas. Hier kregen de vogels aparte, naast elkaar gelegen, volières die door een tussendeurtje met elkaar verbonden kunnen worden.

Mijn volière

Mijn kolibries zijn onder gebracht in een tropische kas. Deze is 13 m. lang, 6,5 m breed en 4 hoog. In deze kas heb ik 14 aparte volières gemaakt, zodat ik iedere kolibrie apart kan huisvesten. Wil men zich namelijk serieus met kolibries bezighouden en er succesvol mee kweken dan is het noodzakelijk iedere kolibrie alleen in een volière te zetten.

De man zit in een volière van 2 m lengte, 1 m breedte en 2 hoogte. De pop zit in een volière van 2 m lengte, 2,5 m breedte en 2 m hoogte.

De kas wordt verwarmd door 8 verwarmingsbuizen. Overdag is de temperatuur 20 graden en 's-nacht 16 graden. De temperatuur wordt automatisch geregeld door een thermostaat en een kraan op de buizen.

s-Zomers kan er geventileerd worden door 2 schuiframen van 3 meter lengte en 1,5 meter hoogte in de voorzijde te openen. Om het felle zonlicht tegen te houden wordt het dak 's-zomers bespoten met watervast krijt.

Voor de verlichting zorgen 8 dubbele TL-balken. De verlichting wordt gere-

geld door een tijd klok die voorzien is van een dimmer en een elektronisch oog. Om 6 uur 's-morgens gaat het licht aan totdat het daglicht voldoende sterk is. Als de avond valt gaat de TL-verlichting weer branden. Deze blijft branden tot 22.00 uur. De dimverlichting 's-morgens en 's-avonds wordt verkregen door gloeilampen.

De planten, die in de kas staan, zijn kamerplanten zoals Ficus, Monstera (gatenplant), Philodendron, Strelizia, Heliconia, Callathea, varens, banaan enz.

Alle planten staan in de volle grond. Verder staan er nog boomstronken die begroeid zijn met epyfieten zoals orchideeën, bromelia's en tillandsia's. De volière van de mango-man is beplant met Ficus elastica en Bougainvillea. De volière van de pop is beplant met Philodendron, Ficus elastica, Heliconia, Hoya carnosa en Ficus Lyrata. Verder zijn er enkele takken in de volière aangebracht. De planten krijgen water door middel van 3 sproeileidingen boven in de kas.

Het baltsgedrag

Van het baltsgedrag heb ik niets kunnen waarnemen. Wel heb ik soms waargenomen dat de man en de pop tegenover elkaar in de lucht hingen. Ging de pop naar beneden, dan liet ook de man zich naar beneden zakken, ging de pop weer naar boven, dan ging ook de man weer naar boven.

Voeding

Het voedsel bestaat uit een kunstmatige nectar-drink, ontwikkeld door collega-kolibrieliefhebber Paul Thijs (België). Dit voedsel wordt aangeboden in de bekende kolibrie-flesjes. Tijdens de opfok van de jongen wordt nectar aangevuld met fruitvliegen. Deze fruitvliegen voorzien in de grote behoefte aan dierlijke eiwitten bij het jong. Zonder fruitvliegen krijg je jonge kolibries niet op stok. Fruitvliegen zijn gemakkelijk en massaal te kweken op rotte bananen.

De kweek

Op 20 maart 1996 begon de pop met de nestbouw. Als nestplaats werd de zijkant van een dikke tak gekozen. Waarschijnlijk bouwt deze kolibrie in de vrije natuur ook zijn nest op kale takken en niet beschut in het struikgewas.

In twee weken tijd werd een vrij rommelig nest gebouwd, dat ik in de tussentijd heb verstevigd door de buitenkant in te spuiten met verbandspray. Deze verbandspray wordt hard en hierdoor wordt de buitenkant van het nest stevig en het nest blijft zo aan de tak hangen. Spuit echter nooit in de nestkom want dan zal de vogel het nest in de steek laten.

Op 22 maart werd de man voor de eerste keer bij de pop gelaten. Dit herhaalde zich iedere dag totdat het eerste ei was gelegd. De man kon iedere zo'n half uur bij de pop om te paren. Dit is lang genoeg want als beide vogels paringsbereid zijn volgt de paring vaak heel snel nadat de vogels elkaar ontmoeten.

Op 3 april werd het eerste ei gelegd. Meestal wordt er 1 dag overgeslagen voordat het volgende ei wordt gelegd, maar deze pop wachtte nog een dag langer en dus lag op 6 april het tweede ei in het nest.

Kolibries leggen altijd maar twee eieren. De pop was tijdens het broeden vrij nerveus en verliet bij storingen erg snel het nest.

Op 22 april is 1 jong uitgekomen. De temperatuur in de volière werd nu verhoogd naar 21 graden C per dag en nacht omdat kolibries na enkele dagen hun jongen niet meer warm houden. Het andere ei bleek helaas onbevruucht. Het jong groeide snel en na 14 dagen kwamen de eerste veren tevoorschijn. Na 20 dagen gingen de ogen open. Op 20 mei vloog het jong uit het nest en kwam daarna niet meer op het nest terug.

Op 8 juni heb ik het jong uitgevangen. Als de jongen uitvliegen hebben ze bijna dezelfde kleur als de pop, alleen zijn ze donker gekleurd. Na enkele maanden krijgen ze hun volwassen verenkleed. Mijn eigen-kweek vogel bleek een pop te zijn.

Na de eerste ronden viel de (moeder)-pop in de rui en werd er dus geen nieuwe broedpoging ondernomen.

*Tekst en foto's
Ger Derikx
Broekhuizenenvorst*

Over Kanaries gesproken

ZANG • KLEUR • POSTUUR

De Tentoonstellingskooi tijdens de tentoonstelling

Bij deze grijp ik de mogelijkheid aan om via het Bondsblad onduidelijke situaties voor wat betreft tentoonstellingskooien naar voren te brengen. Mogelijk heeft de technische commissie een oplossing voor de onderstaande problemen.

Het komt voor dat verenigingen tijdens tentoonstelling geconfronteerd worden met zeer ondeugdelijke TT kooien. Bijvoorbeeld: vuile kooien, beschadigde kooien, kooien met grijze, blinkende en zwarte voorfronten, kooien met witte kopse randen en zelfs met of zonder zwarte achterwand.

Dan de kooien met kentekens zoals stempels, verenigingsnamen. Als bodembedekking worden verschillende materialen gebruikt zoals schelpenzand, maaszand, kattenbakkorrels en grit. Zitstokken die of te lang, te dik of wit geschilderd zijn. Ten aanzien van de zitstokken, wil ik nog even vermelden dat hiervoor geen voorschriften bestaan.

Ik heb zelf meegemaakt dat ik met mijn vogels naar een TT ging en dat mijn vogels niet gekeurd werden omdat de zitstokken te lang zouden zijn. Dit volgens de mening van een lid van de Technische commissie ter plaatse. Na overleg met de voorzitter en de Technische commissie bleken er voor wat betreft de lengte van de zitstokken geen regels te bestaan. Er bestaat een tekening van de TT kooi maar deze tekening is slechts een advies-tekening.

Bij bezoek van vogelliefhebbers tijdens de TT dagen worden organisatoren steeds geconfronteerd met opmerkingen en vragen over deze opvallend slechte TT kooien.

Mijns inziens vermeldt de Bond ieder jaar weer de standaarduitrusting van een TT kooi. Ook iedere vereniging vermeldt op zijn vraagprogramma wat zij verwachten van een TT kooi. Als deze kooien er niet deugdelijk uitzien hebben zij het recht om deze op de TT te weigeren. Mijn ervaring is dat

wanneer een liefhebber met zijn ondeugdelijke kooi zijn vogels komt brengen, geen enkele vereniging deze durft te weigeren. Om de doodeenvoudige reden, dat ze dan absenten hebben en omdat deze liefhebber dan de volgende keer geen vogels meer bij deze vereniging inschrijft.

Geen keurmeester die optreedt als hij vuile of kooien met kentekens tegenkomt, behalve als het door de organiserende vereniging wordt gevraagd. Er wordt een aantekening van gemaakt op het keurbriefje. 'Want', zeggen zij, 'wij keuren vogels en geen kooien.' Al zou men dat niet zeggen na het gebeuren van mijn eerdergenoemde vermeldde voorval.

Dus kort gezegd: de organiserende vereniging en de keurmeesters zeggen er niets van, waardoor er geen oplossing hiervoor zal komen, mits de liefhebber zelf meer verantwoording voor zijn kooien neemt, dat ze netjes en hygiënisch op de show komen.

Misschien dat van bondswege er toch iets te doen is aan deze materie, want een tentoonstelling zal toch een show moeten blijven.

M. Beks

Internationale speciale tentoonstelling voor houdingrassen

Op 14, 15 en 16 november 1997 organiseert de Duitse "Interessegemeenschap der Gebogene Kanariënrassen" in samenwerking met vogelvereniging "Meijels Pracht" deze unieke tentoonstelling in het Oranje Hotel te Meijel. Op deze tentoonstelling die voorheen altijd in Duitsland georganiseerd werd (Weinheim, Keulen en Gersfeld) worden slechts 5 rassen gevraagd van het kweekjaar 1997: Japan Hoso, Scotch Fancy, Münchener, Belgische Bult en Rheinländer. Elk ras wordt onderverdeeld in aparte klassen: schimmel, intensief, pigment, bont, kuif en gladkop. In elke klasse wordt een eerste, tweede en derde plaats per ras aangewezen. Alle ras-

senkampioenen strijden tenslotte om de kampioensvogel van de gehele tentoonstelling. Er zal gekeurd worden op Duitse keurbriefjes en volgens de Duitse indeling die een uitgebreidere onderverdeling heeft dan Nederland en België. Zo worden punten gegeven voor elke specifieke eigenschap van dat ras. Bijv. kop, lichaam, houding, bevedering, poten, staart, evt. kuif, hals en conditie.

Een tiental keurmeesters, elk gespecialiseerd in één of twee rassen, zijn gecontracteerd om zijn ras te beoordelen. De keurmeesters komen uit Duitsland, België en Nederland. Dit alles staat onder leiding van de specialist op het gebied van houdingvogels in Duitsland, dhr. Klaus Speicher uit Saarbrücken.

Voor deze tentoonstelling zijn vele topkwekers in België en Nederland benaderd en allen hebben ons toegezegd vogels voor deze speciale show in te zenden. Denk alleen al eens aan de wereldkampioenen in België en wat te zeggen van de Müncheners van Wilfried Wulf uit Duitsland, voorzitter van de Interessegemeenschap.

Er is in Meijel voldoende hotelaccommodatie om iedereen in de gelegenheid te stellen reeds op vrijdag de vogels in te brengen. Onze Duitse burens hebben er reeds voor gezorgd dat een van de drie hotels in Meijel voor vrijdag en zaterdag is volgeboekt.

Voor de echte liefhebbers is deze show heel speciaal omdat nergens, ook niet bij de wereldkampioenschappen zoveel vogels van deze rassen geschouwd worden. Wij verwachten minimaal 600 vogels, maar er is plaats voor 300 meer. Op zaterdag worden de vogels gekeurd van 10.00 uur tot ongeveer 15.00 uur waarna de zaal voor de inzenders en liefhebbers geopend zal zijn tot 20.00 uur en op zondag van 10.00 tot 14.00 uur. Op zaterdagavond wordt om 20.00 uur een meeting verzorgd, waarbij één of meerdere rassen uitgebreid besproken zullen worden, uiteraard met vogels erbij. Voor de dames van de vogelliefhebbers is er op de zaterdag de unieke gelegenheid om het winkelcentrum in Meijel of om winkelcentra in de regio te bezoeken.

Bij mooi weer is een wandeling in het nationaalpark "De Groote Peel" aan te bevelen.

Inschrijven is mogelijk tot 1 november a.s. bij Coen Steegs, Roggensedijk 1a, 5768 RA Meijel.

Hij is bereikbaar onder telefoonnummer 077-4663044 na 17.30 uur.

Vogelvereniging "Meijels Pracht" en die Interessengemeinschaft der geborenen Rassen hopen op een grote deelname.

Louis Meulemans en Coen Steegs

Rood intensief

Rood lokt nog steeds!

Dat is ook niet verbazingwekkend, een rood intensieve kleurkanarie die nagenoeg voldoet aan de standaard-eisen en waarop nauwelijks iets is aan te merken, is een zeer bezienswaardige en prachtige vogel.

Op veel tentoonstellingen zijn deze dan ook, meestal in aanzienlijke aantallen, te bewonderen en bezoekers blijven dan veel betekend naar de mooiste exemplaren staren.

Dikwijls hoor je belangstellende zegen, dat er toch hele grote verschillen waarneembaar zijn als je zo'n hele serie bij elkaar ziet. Dat is best begrijpelijk, de ervaren roodkweker heeft weinig behoefte om bepaalde exemplaren te vergelijken maar de leek ziet de verschillen pas goed als hij vergelijkend materiaal heeft of als hij gewen wordt op bepaalde plus- en minpunten.

In de standaard-eisen voor kleurkanaries is duidelijk maar ook vooral kort en bondig omschreven, aan welke eisen deze kleurslag moet voldoen.

De dieprode kleur moet gelijk matig in de gehele bevedering aanwezig zijn. Vervolgens moet de vogel vol intensief zijn en éénkleurig licht van tint zijnde hoorndelen bezitten.

Tot zover de in korte tekst geformuleerde eisen betreffende kleur.

De graduele verschillen in kleur zijn waarschijnlijk in geen enkele kleurslag duidelijker zichtbaar dan bij roodfactorigen. Tussen vol en niet vol intensief zitten trapsgewijs erg veel verschillende kleuruitingen. De vrij korte bevedering bij vol intensieve, waarbij de intensiefactor op de juiste sterkte zijn werking heeft gedaan, laat over het gehele verenpak geen enkele meligheid zien.

Naarmate de intensiefactor ook iets

minder sterk werkt zullen de veertjes een weinig langer worden met als gevolg, dat de uiterste topjes van de veertjes kleurloos zijn.

Die vogel zal dus wat men noemt iets meligheid laten zien, zoiets alsof er een weinig wit poeder overheen gestrooid is. Bovendien zal de kleur over het geheel iets minder diep rood overkomen. Het zal duidelijk zijn dat wij dit in de kleurslag rood intensief niet kunnen gebruiken.

Poppen laten vrijwel altijd iets meligheid zien en ook al keurt de keurmeester geen mannen en poppen, moeten wij er toch vanuit gaan dat in deze kleurslag alléén de mannen tentoonstellingsvogels zijn.

De ervaren kweker weet ook dat een overdreven sterk werkende intensiefactor, die wij wel ultra intensief noemen, zelden of nooit een goed resultaat zal op leveren.

Zoals gesteld heeft de normaal intensieve vogel en vrij korte bevedering, het ultra intensieve exemplaar heeft vaak plaatselijk een te korte bevedering, zodat aan de kop en rond de ogen geen veertjes meer te zien zijn, kale randjes dus.

Daarbij komt nog dat zulke vogels voor wat betreft formaat, dikwijls wat minnetjes en schriël zijn alsmede wat stelterig hoog op de pootjes staan. Zo'n vogel voldoet dan geenszins aan de eisen die gesteld zijn in de rubriek "vorm".

Nu wij het toch over de vorm hebben, een schriël vogeltje kruist meestal ook nog de vleugeltoppen, ook dat is een fout waarvoor op de keurbrief aftrekpunten volgen. Evenredige en onderling overeenkomende verhoudingen zijn de gestelde voorwaarde voor een juiste vorm.

Terug naar de eisen voor kleur, de dieprode kleur moet gelijkmatig in de gehele bevedering aanwezig zijn, dus over het gehele lichaam als een egale kleur te zien zijn en daaraan ontbreekt het nogal eens.

Bij ongelijkmatige kleur zien wij plaatselijk tekortkomingen, dus minder goede egaliteit en bovendien soms opvallende onzuiverheid van kleur. In ernstige gevallen missen de vleugelen staartpennen naast de vereiste voldoende doorkleuring, ook de zuivere dieprode tint, uiteraard volgen dan aftrekpunten al naar gelang de ernst van de fouten.

Nog enkele punten die in de beoordeling worden betrokken.

Onrustige vogels worden gestraft in de rubriek "houding". In tegenstelling tot bij schimmelvogels, zullen in de kleurslag rood intensief, zelden of

nooit te grote en te forse vogels voorkomen. Te klein en te min komt hier eerder voor, minimaal 13 c.m. en maximaal 14 c.m. zijn de eisen die aan de rubriek "grootte" zijn gesteld.

"Bevedering" spreekt voor zichzelf, in elke kleurslag geldt dat dichte en gladde bevedering eis is.

De rood intensieve vogel mag dus vooral geen te dunne bevedering hebben maar ook mag het verenpak nergens openvallen zoals in de rug en in de borst nog wel eens voorkomt. Zo'n bevederingsfout gaat dan ook nog eens ten koste van de vereiste egaliteit. Uiteraard moet het verenpak compleet zijn, bij tekorten in aantal vleugel- en/of staartpennen worden, evenals bij gebroken staartpennen, in deze rubriek aftrekpunten toegepast.

Tot slot wordt in de rubriek "conditie" gelet op reinheid en gezondheid. Met een beetje aandacht van de kweker is het onnodig in deze rubriek strafpunten op te lopen.

Vuile pootjes en onzuiverheid in de bevedering is met een klein beetje moeite te verhelpen en nog beter is het dit te voorkomen. Geschonden vogels, indien niet ernstig, worden ook in "conditie" gestraft met dien verstande dat vogels met ernstige verwondingen of misvormingen niet gekeurd mogen worden.

Bij de kweek van roodfactorige vogels zijn de kleurstimulerende middelen, die overal in de handel te koop zijn, onmisbaar. Er zijn kwekers die kleurstimulerende middelen uitsluitend toedienen via zachtvoer en daarmee prima resultaten hebben. Anderen doen dat via drinkwater. Hoe je die middelen ook gebruikt, werk altijd volgens de gebruiksaanwijzing en voorkom overdosering.

Buiten groei- en ruiperiode is die verstrekking niet erg zinvol, mocht er echter vederpartijen of pennen verloren gegaan zijn dan dient de verstrekking plaats te vinden totdat dit alles weer volgroeid is.

Elke noemenswaardige afwijking in de opgenomen hoeveelheid kleurstimulering kan ten koste gaan van de vereiste egaliteit en in ernstige gevallen vlekkerigheid tot gevolg hebben. Mede doordat dit dagelijks zeer nauwkeurig in exact dezelfde hoeveelheid alsmede over een lange periode dient te worden opgenomen, blijft het een hele klus om een mooie egale, dieprode vogel op de show te brengen.

Lukt het u een absolute topper in de kleurslag rood intensief te kweken, dan mag u daar gerust trots op zijn.

Sukses.

Ad van Eck

Het kweken met Europese cultuurvogels

Onkruiden als vogelvoedsel

DOOR WIEL HÖPPENER (ALLE RECHTEN VOORBEHOUDEN)

In ons land is bij mijn weten, geen enkel boekje te koop dat alleen handelt over "onkruiden als vogelvoedsel". Dat hier toch een grote behoefte aan is en dat ook de vogelliefhebber en met name de vogelkweker steeds meer interesse gaat tonen voor de onkruidzaden als vogelvoedsel is meer dan bekend.

In de pauze tijdens de dia-lezingen wordt mij steeds weer gevraagd: "Hebt u geen boekje geschreven over de onkruiden die men vogels kan voeren?"

Mijn antwoord is dan steevast "nee". Schrijf er dan eens over in "Onze Vogels" is dan de volgende vraag, want we kunnen niet alles onthouden wat we gehoord en gezien hebben.

Inderdaad mensen, het is een hele hap wat u op zo'n dia-lezing krijgt voorgeschoteld. Om nu de vele, vele vogelliefhebbers een plezier te doen, heb ik besloten om aan dit verzoek gevolg te geven in de hoop dat ze hierdoor de diverse onkruiden beter leren kennen en onthouden.

De eerste vraag die wij ons kunnen stellen is: "Waarom eigenlijk onkruid voeren aan de vogels en speciaal natuurlijk aan onze wildzangvogels?". Wel, daar zijn verschillende redenen voor. De in het wild levende vogels eten hoofdzakelijk zaden en planten-

delen die ze in de natuur vinden. Ze hebben het voordeel, **die** planten en zaden te kunnen eten die ze graag eten en op een tijdstip dat ze zelf kunnen bepalen. Dat is dus een voordeel (een van de weinige nog) ten opzichte van de meeste vogels in de volières. **Zij** krijgen een zaadmengsel uit de handel aangeboden dat vrijwel steeds hetzelfde assortiment aan zaden bevat. In het wild kunnen de vogels zaden en/of plantendelen eten op het ogenblik dat deze hun optimale voedingswaarde hebben. Als we dan ook nog even naar de kosten kijken, dan zal het u duidelijk zijn dat bij alle prijsverhogingen de laatste jaren, ook de prijs van het vogelzaad bepaald niet is achter gebleven. Wanneer we de moeite nemen om in de natuur de verse onkruidzaden te plukken kost ons dat geen geld, maar hebben we ook nog de voldoening dat we onze vogels een welkome afwisseling in hun voeding aanbieden naast het droge

zaadmengsel dat ze dagelijks in hun voederbakje als snavelkost wordt voorgeschoteld. Door een gevarieerde voeding, kan de vogel op een bepaald ogenblik **die** zaden opnemen die zijn lichaam vraagt voor een evenwichtige gezondheid. Die reserves vormen in zijn lichaam en hem beter bestand maken tegen bepaalde ziektes. Alles bij elkaar dus redenen genoeg om ons in de onkruidenwereld wat meer te gaan verdiepen.

In de natuur is alles **zo** geregeld, dat op elke tijd van het jaar **dat** onkruid aanwezig is, dat de vogels op **dat** moment nodig hebben. Zo zijn er dus in het voorjaar onkruiden die de broeddrift bevorderen, in de zomer een grote variatie waar vooral de opgroeiende jongen naar hartelust van kunnen eten en gedijen en in de nazomer zo tegen de herfst, zijn er dan weer de onkruiden die de rui en de bloedzuivering bevorderen en de vogels weer optimaal op kleur brengen.

Al weet u helemaal niets van onkruiden af, wanneer u in de vrije natuur de vogels van bepaalde zaden ziet eten, pluk deze dan ook maar af, dan zit u altijd goed. De vogels wijzen u zelf de weg.

Onkruiden groeien in de natuur in grote verscheidenheid op alle mogelijke plaatsen. Van moestuin tot vuilnisbelt. Elke plant heeft zijn eigen kenmerken en eigenschappen en groeit op een bepaalde soort grond. Staat ergens een plant, dan zullen ongetwijfeld in de naaste omgeving meerdere exemplaren van deze soort voorkomen. Om een en ander gemakkelijker te maken, zal ik voor u bij elke onkruidsoort ook de

Vogelmuur

CYRIL'S KEUZE

De Karmozijnrode astrilde

...een opvallende zeldzaamheid uit Afrika

Tekst en foto's: Cyril Laubscher. Vertaling: Peter Otten

(alle rechten voorbehouden)

Van de Astrildes in Afrika, is de Karmozijnrode astrilde (*Pyrenestes sanguineus*) waarschijnlijk een van de meest opvallende vogels die elke fokker graag zou willen hebben. Ik weet nog, dat toen ik een tiener was, ik nogal eens aan het dagdromen was over deze vogels en me afvroeg of ik ooit een koppel zou bezitten en zelfs, ermee zou kunnen kweken.

Nou ik heb nooit zulk een koppel gehad, maar het bood enig soelaas dat ik gelukkig enkele prachtige foto's heb kunnen maken dan deze magnifieke soort.

Toen ik uitgenodigd werd de prachtige vogel te fotograferen, zoals afgebeeld in de geplaatste foto, zou ik nooit hebben gedacht dat de vogel in zo'n uitstekende conditie zou zijn. Doordat ik veel astrildes en alles wat tot die familie behoort, vele jaren heb gehouden, wist ik dat deze vogels moeilijk te houden zijn en zorgvuldig moeten worden behandeld als ze pas recent geïmporteerd zijn.

Het pleit voor de eigenaar dat hij deze moeilijke soort in zulk een uitstekende conditie gekregen had, hetgeen het fotograferen aanzienlijk gemakkelijker maakte. Het eind resultaat was zeer de moeite waard.

Vóór 1992 was deze soort zelden te krijgen en was, in feite, uiterst zeldzaam. Gedurende de laatste vijf jaar, zijn Karmozijnrode astrildes af en toe geïmporteerd door gespecialiseerde handelaars. Dit echter lijkt nu te veranderen en deze opvallende astrilde kan men nu vaker aantreffen. Aanleiding tot het schrijven van deze bijdrage was een recente reis naar de Belgische stad Gent, waar tot mijn verbazing, ik vier exemplaren van deze

soort aantrof. Ze waren te koop bij een handelaar op de 's zondags markt. Nog interessanter was de aantrekkelijke prijs waarvoor ze werden aangeboden: ongeveer honderd gulden per paar.

Als men deze astrildes langere tijd wil houden, of er zelfs mee hoopt te kweken, zullen deze vogels voor de echte kenner, zorgvuldig moeten worden geacclimatiseerd,

De Karmozijnrode astrilde is een schuwe en moeilijke te benaderen soort uit het subtropische regenwoud van West-Afrika. De vogel is 12,5 tot 14 cm lang en heeft een enorm lange metaal-blauwe snavel in verhouding tot zijn lichaams lengte. De twee opvallende witte vlekken op het bovenste en onderste ooglid geven de indruk dat de vogel een bril op heeft. Deze astrilde leven in moerassig en vochtige gebieden. waar ze voedsel zoeken aan de randen van de ondergroei langs stromen en bij overstromde rijstvelden.

Er is weinig bekend omtrent hun broedgewoontes in het wild. Bannerman vertelt in "Birds of West and Equatorial Afrika (vol.II), dat de Karmozijnrode astrilde een omvangrijk nest bouwt van dode riethalmen met een voering van zachte graspluimen. Ik ben er zowat zeker van dat deze riethalmen vers geplukt moeten zijn in het groene stadium, aangezien het voor vogels moeilijk is dode rietstengels in elkaar te weven. Het nest heeft een opening (ingang) aan de zijkant. De nesten zijn goed verstopt in de vork van een tak en verborgen onder gebladerte, op een hoogte van 1-2 meter. De zuiver witte eieren zijn 17 x 13 mm., maar er is niets bekend over

de broedduur, legsel grootte, noch leeftijd bij het uitvliegen.

Zo ver ik weet, is er slechts één verslag over eigen kweek bekend. Dit komt uit Nederland (1980) en de fokker is Dhr. Th. Rottier, een lid van de N.B.v.V. Hij schreef een artikel in *Onze Vogels* in december, 1980, p. 532 (voor de geïnteresseerde lezer). Het is mogelijk dat er ook elders met deze vogels gefokt is in Europa, misschien in Duitsland.

Voorzover bekend, zijn de vogels in het Verenigd Koninkrijk nooit gefokt. Howard Robinson, uitgever van 'The Estrildian', een tijdschrift speciaal voor Astrilde-fokkers, deelde me mee dat Ben Cooper, een abonnee uit de V.S., met de vogels gefokt heeft. Er zijn geen details bekend tot nu toe.

Het zou prachtig zijn in de toekomst te horen over nieuwe kweek gevallen van deze zeer gewilde soort. Voor het geval er een kweker zo gelukkig is deze eervolle taak te volbrengen zou het prachtig zijn dit gepubliceerd te zien in *Onze Vogels*.

Voor die lezer die iets meer over het tijdschrift te *Estrildian* willen weten volgt hier het adres.

Howard Robinson
The Estrildian
10 Gable Terrace
Wheatley Hill
County Dusham DH6 3 JT
England

De/

se/

Tentoonstelling spelen brengt begrip op

Binnenkort gaat het tentoonstellingsseizoen weer beginnen, dit met alle voorbereidingen voor de verenigingen en bestuursleden. De leden die meedoen met de tentoonstelling moeten nu hun gekweekte vogels sorteren. En ze beginnen met de voorbereiding om de TT-vogels in optimale conditie naar de tentoonstellingszaal te brengen, om ze daar door de heren keurmeesters te laten beoordelen. Vele kwekers onder ons zullen zelf al hun vogels beoordeeld hebben, of ze hebben dit al laten doen door een bevriende vogelkweker.

Een goede kweker zal zeker de foutjes van zijn of haar vogels gezien hebben, maar de behaalde punten zullen toch nog wel eens afwijken van wat men gedacht heeft.

Maar ook bij verschillende keurmeesters en tijdens andere tentoonstellingen zullen deze punten wel eens sterk kunnen afwijken.

Over dit punt wil ik in het kort iets schrijven zonder afbreuk te doen aan mijn collega keurmeesters en of inrichters.

Ik zal proberen aan te geven dat er wel degelijk een aanwijsbare reden is dat er soms een verschil van punten kan ontstaan op verschillende tentoonstellingen en bij verschillende keurmeesters.

Al moet ik zeker stellen dat een topvogel maar weinig zal afwijken van zijn beoordeling op diverse tentoonstellingen, maar het gebeurt soms wel.

EVENTUELE OORZAKEN KUNNEN ZIJN.

ORGANISATIE FOUTEN

Ik noem dit zo omdat deze fouten kunnen gebeuren bij de organisatie van tentoonstellingen. Ik moet wel toegeven dat dit meestal noodgedwongen gebeurt, omdat de inrichters dikwijls niet over een andere, betere accommodatie beschikken.

- 1 Foutieve verlichting van de zaal.
- 2 Weinig of geen lichtinval van buiten.
- 3 Verkeerde opstelling van de vogels.
- 4 Te veel temperatuurwisseling in de zaal.
- 5 Vogels te dicht tegenover elkaar opgesteld.
- 6 De lichturen per dag te lang.
- 7 Minder goede organisatie bij het inkorven.
- 8 Vogels staan te kort opgesteld bij

luchtverwarming.

- 9 Gekleurde lampen in de zaal enz.
- 10 's-Morgens veel te laat het licht aan.

Een aantal zaken kunnen zeker bijdragen tot een andere beoordeling van de vogels tijdens een keuring, en kan leiden tot een aantal punten verlies ten opzichte van een vorige keuring.

Het is iets waar zowel de liefhebber, de vogel en of de keurmeester weinig aan kunnen doen. Door goede afspraken en een goede organisatie zullen een aantal van deze fouten zeker niet meer voorkomen. Maar zoals eerder gezegd: de inrichters beschikken meestal ook niet over een betere ruimte.

Maar met wat goede wil zijn een aantal zaken zeker te vermijden: de keurmeester en de liefhebbers varen er wel bij.

CONDITIE FOUTEN VAN DE VOGEL

Ik noem deze maar zo omdat dit ook kan ontstaan tijdens een wekelijkse keuring. Deze fouten kunnen ontstaan bij de liefhebber door verkeerde behandeling, voeding, licht en of temperatuur. Ook kan met de vogel te fel en te lang gespeeld zijn waardoor deze totaal uit conditie raakt en over zijn hoogtepunt heen is.

Al de fouten die hieruit voortvloeien zijn meestal conditie fouten. De kleur en tekening zal meestal niet veranderen uitgezonderd bij de roodfactorige vogels. Maar als de vogel uit conditie raakt zal deze ook anders in de bevordering gaan zitten en de tekening zal ook anders naar voren komen. Zodoende zal een keurmeester vaak opmerkingen maken over bijvoorbeeld de flank of rugdektekeningen. Noodgedwongen zal de keurmeester dan een aantal punten aftrekken van het totaal.

En de werkelijke reden was dat de vogel minder goed was verzorgd en over zijn hoogtepunt heen was.

ENKELE REDENEN HIERVAN KUNNEN ZIJN

- 1 Een te groot temperatuur verschil bij de liefhebber.
- 2 Een te groot verschil van het aantal lichturen.
- 3 Het te laat wassen en of besproeien van de vogels.
- 4 Het verkeerd wassen en of besproeien van de vogels.

- 5 Opkooien in te vuile kooi ("deze week te weinig tijd gehad")
- 6 Verkeerde voeding. (lichte cocci-diose)
- 7 Vogels worden te vet en of te mager (opletten hiervoor)
- 8 Vogel heeft beginnende rui.
- 9 Verkeerde behandeling tijdens opkooien en inkorven.
- 10 Vogels hebben op de tocht gezeten.
- 11 Vogel raakt in broedconditie.
- 12 Te lange teennagels en of bovendek.

Ja beste liefhebber, een aantal van deze punten kunnen zeker leiden tot puntverlies in een week tijd, en dit waar de zowel de keurmeester als de inrichter weinig aan kunnen doen.

U zult dan de fout(en) bij u zelf moeten gaan zoeken en erkennen dat u in die week wel eens te weinig tijd of aandacht aan uw vogels geschonken hebt. Met alle gevolgen van dien.

DE KEURING EN DE KEURMEESTER

Deze mensen hebben allemaal een examen afgelegd in hun specialiteit en zij zouden eigenlijk allemaal eenvormig moeten keuren en in de meeste gevallen gebeurt dat ook wel. Maar ook zij zijn mensen en kunnen fouten maken. Een aantal gevallen waar de keurmeester onbewust door wordt beïnvloed heb ik proberen aan te halen in de 2 bovenstaande rubrieken en deze komen jammer genoeg erg veel voor. Het zal zeker niet de eerste keer zijn dat de verlichting in de zaal te laat aan was en bij het begin van de keuring de meeste vogels nog bezig zijn met zich te wassen of aan de voerbak zitten.

Of dat de verwarming te laag of juist te hoog stond, wat zeker zijn invloed heeft op de vogels die vier of vijf hoog staan. En dan nog niet te spreken over de verlichting en of het aantal te keuren vogels.

Maar ook de keurmeester kan fouten maken net zoals ook de liefhebber en of de inrichter fouten maakt.

MISSINGEN/FOUTEN DOOR DE KEURMEESTER

- 1 Keurt niet zijn of haar hoofdspecialiteit. (noodgedwongen)
- 2 Keurmeester houdt zich niet op de hoogte van de ontwikkelingen van standardeisen en vogelsoorten.
- 3 Keurmeester houdt er een eigen

- visie op na.
- 4 Moet te veel vogels keuren (wordt vermoeid aan de ogen)
 - 5 De reeks vogels is niet groot, en de keurmeester kan dan meestal geen vergelijk maken.
 - 6 Een black out van de keurmeester.
 - 7 Een menselijke vergissing van de keurmeester.

U ziet hier dat ook dat er door diverse redenen fouten gemaakt kunnen worden, in zowel voor- of nadeel van de vogel(liefhebber). Over het algemeen valt dit gelukkig nog wel mee. Maar dat het voorkomt is zeker. Maar met wat goede wil zijn een aantal zaken zeker te vermijden, de keurmeester en de liefhebbers varen er wel bij.

VERSCHIL VAN WEDSTRIJD (TENTONSTELLING)

Ook hier zou de liefhebber wat meer begrip moeten opbrengen voor de keurmeester. Want ook hier zullen verschillen ontstaan ten opzichte van bijvoorbeeld een clubkampioenschap of een gewestelijke tentoonstelling.

Veel liefhebbers onder ons spelen goed tot zeer goed in hun gewest en op hun clubkampioenschap. Zij gaan dan met veel goede moed naar bijvoorbeeld een provinciaal kampioenschap of een kampioenschap van een speciaalclub. Later blijkt dan dat hun vogel(s) twee tot drie punten minder hebben dan op vorige tentoonstelling terwijl het de zelfde vogel is. En dan

begint het gediscussieer weer. Maar we moeten wel in de gaten houden dat op een grote tentoonstelling de concurrentie veel groter is. De reeksen vogels zijn groter en de keurmeester heeft meer keus en vergelijking. Deze zal zijn manier van keuren iets gaan verleggen en strenger gaan keuren: hij heeft hier de mogelijkheden toe door het grote aanbod en vaak hogere kwaliteit. Zodoende zullen er ook vogels afvallen die dicht tegen de top aanzitten.

Ik hoor al menig liefhebber denken: "Waarom keurt men dan niet altijd zo streng?"

Wel, om de volgende reden. Als een keurmeester op alle tentoonstellingen strikt zou moeten keuren volgens de standardeisen dan zouden er tijdens clubkampioenschappen en vele gewestelijke tentoonstellingen veel hoofdgroepen buiten de prijzen vallen terwijl er nu wel vogels met 90 tot 91 - en soms zelfs met 92 punten scoren. Een keurmeester moet ook een tentoonstelling maken en zal zich daarom vaak aanpassen. De liefhebber zou dit ook moeten begrijpen en hier begrip voor moeten opbrengen.

OPLOSSING?

Een oplossing bedenken is niet altijd even makkelijk maar ieder kan uit het bovenstaande zeker informatie halen en gebruiken.

Een ding weet ik zeker: als we in de toekomst iedereen kunnen overtuigen van het nut van een TAFELKEURING dan zullen zeker de meeste proble-

men voor wat betreft het eenvormig keuren, uit de wereld geholpen zijn. De vogels en iedereen varen er wel bij.

Ik zou dan ook alle bestuursleden willen oproepen om toekomstgericht te gaan werken en een vergadering te beleggen over de toekomst van tafelkeuringen en hier achter te gaan staan.

Het zal ook de vereniging ten goede komen want men kan meer mensen (en ook jeugd) betrekken bij de keuring. Zij zullen op zijn beurt misschien over gaan tot uitbreiding van de vogelsport. Wij zullen ze in de toekomst hard nodig hebben. Dat is zeker!!!

Beste tentoonstellings organisatoren, zonder iemand te willen raken hoop ik met dit artikel iedere tentoonsteller/inrichter/keurmeester of wie dan ook wat stof te hebben aangereikt om over na te denken en of te praten. Om op deze manier meer respect voor elkaar te tonen, en dat we weten dat mensen die werken, fouten maken. En mensen die niet werken maken geen fouten, want zij doen niets.

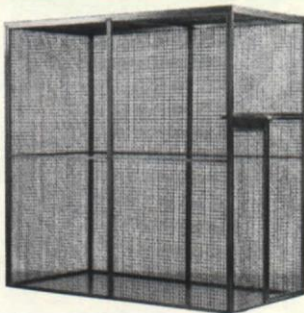
Mijns inziens is de toekomst TAFELKEURING.

Organisatiekennis en vogelkennis is er voldoende maar aan de eenvoudigheid voor, tijdens en na de keuring ontbreekt nog wel eens wat.

Succes op de komende tentoonstellingen.

VAN GILS WOUT

G & O VLUCHT en KWEEKKOOIEN

Telefoon
(0541) 55 22 48
of
(0541) 55 16 56

Kooienprogramma:

Volledig uit kunststof in diverse maten. Wij leveren u alle benodigheden voor zelfbouw.

ALU - VOLIEREBOUW

Wij bouwen uw volière naar wens.

Bezoek onze showroom.

Wij geven u vrijblijvend alle informatie.

Essenweg 11 B - 7587 PT DE LUTTE

Geopend: maandag t/m vrijdag van 9.00 - 17.30.

's Avonds of zaterdag op afspraak.

A.O.B "DE VOGELWERELD"

Lees DE VOGELWERELD maandelijks tijdschrift van de A.O.B. (Algemene Ornithologische Bond van België). 64 Of 72 blz. artikelen en kleurplaten. Jaarlijks abonnement van januari t/m december, ten bedrage van BEF 800 te storten op girorekening 115834 van de "Vogelwereld" 1190 Brussel. A.O.B. Bureau, Route Charlemagne nr. 28, 5620 Rosée.

Datum
Emmen, 3 juli 1997

Onderwerp
Unieke geboorte in Emmen

Noorder Dierenpark Persbericht! Emmen

Lange tenen in Fokcentrum

In het Fokcentrum van het Noorder dierenpark zijn drie kuikentjes van een Amerikaanse jassana uit en ei gekropen. Een dergelijke geboorte vindt hoogst zelden plaats in een dierenpark. Ook de verzorgers in Emmen keken hun ogen uit, toen het eerste ei uitkwam. Vooral omdat er voornamelijk tenen uit het eitje tevoorschijn kwamen. Een pasgeboren jassana is nu eenmaal een piepklein vogeltje met onwaarschijnlijk lange tenen.

In het Noorder dierenpark leven de jassana's tussen de waterplanten in AmeriCasa, het overdekt tropisch regenwoud. Dankzij hun enorme lange tenen kunnen de vogels op waterplanten lopen. Daar eten ze van planten en vangen insecten, spinnen en af en toe een visje.

Heel bijzonder aan jassana's is hun broed gedrag. Een jassana-vrouw houdt er namelijk niet één, maar meestal drie tot vier mannetjes op na. Elk mannetje verzorgt een nest. Regelmatig komt het

vrouwtje langs om alle nesten te inspecteren. Als ze er een leeg aantreft, legt zij daar weer eieren in. Dan weet het mannetje tenminste wat hem te doen staat.

Zo gaat het niet alleen in de tropen, maar ook in Emmen. Op drijvende nesten in AmeriCasa Zitten de jassana-mannetje te broeden. Er zijn daar in het overdekte regenwoud ook nogal wat eierrovers te vinden: dwergaapjes, leguanen en vogels zoals motmots. Daarom is het eerste legsel in de veilige broedmachine uitgebroed. het vrouwtje kwam dus een leeg nest tegen en reageerde daarop door onmiddellijk een volgend legsel aan één van haar mannetjes toe te vertrouwen. Die zit al geruime tijd te broeden. Vol spanning wordt uitgekeken naar de volgende lange tenen.

Wilt u hierover meer informatie dan kunt u contact opnemen met het Noorder dierenpark, tel: 0591-618800

Grasparkieten

A. van Kooten

HET BROED- PROCES VAN DE GRASPARKIET

DEEL 4

Het kweekboek

Bij de behandeling van het kweekboek zijn we gekomen bij een zeer belangrijk onderwerp. Een goed bijgehouden kweekboek zal, zo zult u merken, van grote waarde blijken te zijn.

Ik durf zonder meer te stellen dat, als u iets in de grasparkietenkweek wilt bereiken, een goed bijgehouden kweekadministratie noodzakelijk is.

Ook in het bedrijfsleven ligt immers de basis van een goede en succesvolle bedrijfsvoering bij het juist bijhouden van administratieve gegevens. En welk belang wordt er in onze huidige maatschappij niet gehecht aan kwaliteit en kwaliteitsverbetering?

In z'n algemeenheid, zo is uit onderzoek gebleken, is het handhaven of verbeteren van kwaliteit alleen maar mogelijk wanneer we kunnen beschikken over juiste, dus goed bijgehouden, administratieve gegevens.

Deze gegevens moeten het ons dan, middels vergelijkingen en controles, mogelijk maken om het gestelde doel van kwaliteitsverbetering, te bereiken. En is het niet zo, dat ook wij als kwekers, ons tot doel hebben gesteld om de kwaliteit van onze grasparkieten te verbeteren?

Een bladzijde van een kweekboek kan op verschillende manieren worden ingedeeld. Hoe meer gegevens worden bijgehouden hoe meer er over de vogels wordt geleerd. Het is hierbij belangrijk dat de gegevens over de vogels overzichtelijk op schrift worden gesteld. Ze zijn dan in een later stadium, als we ze nodig hebben, gemakkelijk terug te vinden.

In mijn kweekboek houd ik twee verschillende soorten kweekbladen bij. Een kweekblad waar de gegevens per broedkooi op worden genoteerd en een kweekblad waar de gegevens per vogel op worden genoteerd.

Op het "broedkooi kweekblad" kunnen de volgende gegevens worden genoteerd:

- kooi no.
- datum dat de vogels zijn gekoppeld
- ring no. man
- geboorte jaar van de man
- kleur van de man
- ring no. pop
- geboorte jaar van de pop
- kleur van de pop
- broedronde
- datum 1e ei, 2e ei, 3e ei, enz.
- datum van uitkomen van de eitjes
- aantal bevruchte- en onbevruchte eitjes
- data dat jongen zijn geringd
- data van uitvliegen van de jongen
- ring nummers van de jongen
- kleur van de jongen
- geslacht van de jongen
- bestemming van de jongen (aanhouden of verkopen)
- bijzonderheden tijdens de broedronde(n), zoals:
 - hoe voert de pop de jongen? goed/matig/slecht
 - voert man goed mee? goed/ matig/slecht
 - verdraagzaamheid man/pop t.o.v. uitgevlogen jongen?
 - acceptatie nestmateriaal door pop?

- graad van hygiëne in het nestkastje? goed/matig/slecht
- hoe gaan beide oudervogels met elkaar om?
- kapotte eitjes; zo ja, hoeveel?
- sterfte onder jongen; zo ja, hoeveelste dag?, aantal?
- verenplukken
- kruiers onder de jongen?; zo ja, hoeveel?
- jongen met spreidpoten?; zo ja, hoeveel?
- bepaalde erfelijke factoren die opvallen aan de jongen, bijvoorbeeld: druipstaart, snavelinplant, vleugeldracht, kop breedte, e.d.
- klimaatomstandigheden (weersomstandigheden) tijdens de broedronde. (percentage luchtvochtigheid?, temperatuur?, e.d.).
- aantal lichturen

Hieronder ziet u een voorbeeld van het "broedkooi kweekblad" uit mijn kweekboek.

Door het bijhouden van gegevens per broedkooi is het zelfs mogelijk om inzicht te krijgen in de resultaten per broedkooi. Soms blijkt in de loop van jaren dat bepaalde kooien een beter

resultaat opleveren dan andere. Mocht u zoiets constateren dan is het belangrijk uit te zoeken wat daarvan de reden(en) is (zijn).

Vragen die u zich hierbij kunt stellen zijn:

Is het een hoekkooi (veelal onrustige plaats a.g.v. looppad)?

Betreft het een dode hoek (ventilatie!)?

Is de kooi misschien te laag geplaatst?

Is er wel voldoende licht op deze plaats?

Is het nestkastje niet teveel in het licht geplaatst (broedkooi bevindt zich in nabijheid van lamp en of raam)? Zijn de zitstokken goed stevig bevestigd?

Verschilt de betreffende broedkooi van de andere kooien?

Gemaakte fouten kunnen op deze manier, door het bestuderen van de resultaten, worden achterhaald en hersteld.

Naast het bijhouden van een kweekblad over broedkooien is het van belang een kweekblad bij te houden van elke vogel. Op dit blad noteren we gegevens over de afstamming van de

vogel alsmede eventuele bijzonderheden over de vogel.

Ook noteren we op dit kweekblad de vogels, waarmee de betreffende vogel (al) gepaard is.

De gegevens die ingevuld kunnen worden onder de rubriek: bijzonderheden, zult u voor een belangrijk deel kunnen halen van "het kweekblad broedkooi".

Maar in deze rubriek kunt u ook open aanmerkingen noteren, die door keurmeesters zijn gemaakt op keurlijst(en), alsmede het aantal punten welke de vogel op (verschillende) tentoonstellingen behaalde.

Hieronder is uit mijn kweekboek, als voorbeeld, een kweekblad van één van mijn vogels weergegeven.

Door het goed bijhouden van beide kweekkaarten neemt de kennis van de betreffende vogel toe en vallen later gemakkelijker conclusies te trekken.

Goed bijgehouden kweekkaarten kunnen soms een verrassend duidelijk beeld opleveren van een vogel. Naast informatie over erfelijke eigenschappen geven de kweekkaarten bijvoorbeeld ook informatie over het gedrag

RONDE				BLAD.NO. ...		
1	KOOI NO. :	RING MAN:	KLEUR:			
	GEKOPPELD:	RING POP:	KLEUR:			
2	KOOI NO. :	RING MAN:	KLEUR:			
	GEKOPPELD:	RING POP:	KLEUR:			
3	KOOI NO. :	RING MAN:	KLEUR:			
	GEKOPPELD:	RING POP:	KLEUR:			
RONDE	EI GELEGD	UITGEKOMEN	GERINGD	UIT BLOK	RING.NO	KLEUR
1						
2						
3						
BIJZONDERHEDEN TIJDENS DE BROEDRONDEN:						
1						
2						
3						

Voorbeeld: Kweekblad voor gegevens per broedkooi

Ringnr.	Geboorte datum	Geslacht	Kleur
Overgrootouders			
Man Ring:		Ring:	
Kleur:			
Pop Ring:		Man	Ring:
Kleur:			
Man Ring:		Ring:	
Kleur:			
Pop Ring:		Pop	Kleur:
Kleur:			
Man Ring:		Ring:	
Kleur:			
Pop Ring:		Man	Ring:
Kleur:			
Man Ring:		Ring:	
Kleur:			
Pop Ring:		Pop	Kleur:
Kleur:			
VOGELS WAAR BETREFFENDE VOGEL MEE GEPAARD IS:			
Ring nr.	Kleur	Seizoen	Jongen
BIJZONDERHEDEN:			
Voor meer bijzonderheden z.o.z.			

Voorbeeld: Kweekblad voor gegevens per vogel

van de vogel tegenover zijn soortgenoten (of andere soorten). Maar ook de op- en aanmerkingen van keurmeesters kunnen of zullen bijdragen tot een completer en duidelijker beeld van de betreffende vogel.

Opgemerkt dient nog te worden dat er heden ten dage prima computerprogramma's op de markt zijn waarmee eveneens alle benodigde gegevens van de vogels kunnen worden bijgehouden.

Een vereiste is dan wel dat de kweker over een computer en computerkennis beschikt.

Tot zover het artikel over het broedproces van de grasparkiet. Hopelijk kunt u er uw voordeel mee doen.

A. van Kooten
Spaarbankweg 2
9909 BN Spijk (Gron.)
Tel. 059-692169

Geraadpleegde literatuur:

Bakker H., Heeft u ook slecht gekweekt?, Informatieblad Parkieten Speciaalclub van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers, no.3, 1989.

Beckman W., Handleiding voor de grasparkiet kweker, Thieme & Cie, Zutphen, 1989.

Hordijk J., Het kweken met de grasparkiet, Informatieblad Parkieten Speciaalclub van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers, no.2, 1987.

Linden v.d. H.W., Grasparkieten allerlei, de kweek, Maandblad van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers, 42e jaargang no. 3, maart 1981.
Moizer S en B, Een complete gids

over grasparkieten, Uitgeverij Helmond, Helmond, 1989.

Radke G.A., Handboek voor de grasparkietenliefhebber, Thieme, Zutphen, 1975.

Stork C.J., Grasparkieten houden, verzorgen, kweken., Keesing boeken bv., Amsterdam-Antwerpen, 1979.

Tolman W.A., Grasparkieten broedkooi en broedblok, Maandblad van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers, 44e jaargang no. 1, 1983.

Vriens M.M., Praktisch handboek kooi- en volièrevogels, Uitgeverij Helmond, Helmond, 1985.

Vriens, Dr. Thijs, Grasparkieten, Zuidgroep, Den Haag, 1980.

KALENDER 1997

De Purperkap lori

Het geslacht *Glossopsitta* telt drie soorten lori's, die alle domicilie hebben in Australië. De purperkap, waarvan de geslachten gelijk zijn, moet men zoeken in het zuidwesten en zuidoosten van het continent.

De purperkappen leven in gebieden waar voortdurend volop voedsel is. Zij zwerven rond en strijken alleen neer op plaatsen waar voldoende bessen en vruchten beschikbaar zijn. Helaas hebben deze vogels ook ontdekt dat de rijpe vruchten in boomgaarden ook het voedsel verschaffen wat zij nodig hebben en kunnen heel wat schade aanrichten. Weliswaar zijn deze parkieten beschermd, maar bongerd-eigenaars mogen in bepaalde omstandigheden tegenmaatregelen nemen.

De habitat van de purperkappen varieert van semi droge struikgebieden en open bosland tot dichte wouden. Alles hangt af van het beschikbare voedsel; soms zijn de vogels lange tijd afwezig van plaatsen, waar ze voorheen geruime tijd talrijk waren.

Deze parkieten leven in flinke zwermen en rondvliegend zijn ze zeer opvallend. Dat is niet het geval als zij foerageren. Dan zijn ze uiterst zwijgzaam en het blauw-groene verenpakje komt prachtig overeen met het gebladerte waarin ze bedrijvig rondscharrelen. Het enige wat ze verraadt is de bloesemregen die ze veroorzaken.

Het zijn holenbroeders, die in kolonies nestelen, en het aantal broedparen is uiteraard afhankelijk van de beschikbare holten. Per hectare komen soms twintig tot vijftientig nesten voor.

De gewoonlijk drie tot vier witte eieren worden waarschijnlijk alleen door de pop uitgebroed en dat vergt ongeveer drie weken. De man slaapt bij zijn vrouw op het nest. Het kroost verlaat het nest na een week of vier, maar is nog enige weken van pa en ma afhankelijk.

Meindert de Jong

De KAF - O - MATIC®

De Kaf - O - Matic is een unieke uitvinding, in minder dan 30 seconden kunt u met het apparaat het kaf van het zaad scheiden.

HYGIËNISCH & ECONOMISCH

Wegens groot succes speciale aanbieding!

Bij dagelijks gebruik van de "Kaf - O - Matic" absoluut GEEN kans op ontstaan van ziektekiemen e.d. van het zaad.

Bij het opsparen/bewaren van het OUDE zaad (ca. 1 à 2 weken) is de kans op besmetting ZÉÉR GROOT aanwezig.

ZOLANG DE VOORRAAD STREKT

© Wettig gedeponeerd

De KAF - O - MATIC® scheelt geld!

Voor verkoop **Kemo** Postbus 8094
Afd. doe het zelf en informatie **imp.-exp.** 1802 KB ALKMAAR
Tel./fax: (072) 564 50 90

VERNIEUWD

De Chlorophonia occ. occipitalis

Mijn gecombineerde zaken en vakantie-reis naar Mexico met Siem van het Hart, vogelimporteur uit Rotterdam.

De "Chlorophonia occ. occipitalis"? Nooit van gehoord of gezien. Totdat ik bij mijn 2e bezoek aan Mexico met Siem in augustus 1996 er 9 stuks met veel geluk heb kunnen kopen. Reeds eerder, in mei 1996 had ik pogingen gedaan om vruchten- en insektenetende vogels van Mexico te bemachtigen. Die maand was mijn eerste bezoek aan de grootste stad ter wereld, Mexico City met 23 miljoen inwoners. Door de enorme indrukken die ik daar heb opgedaan is dat niet helemaal uit de bus gekomen, ook al omdat toen al afgesproken is, met Siem en mij, dat we meerdere malen Mexico zouden bezoeken.

In augustus 1996 zoals boven omschreven, is dat ons wel gelukt bij diverse adressen. Het zijn vrij rustige vogels. Voor een Chlorophonia toch wel forse vogel namelijk 13 a 14 cm. En zoals u op de foto's kan zien, overwegend glinsterend grasgroen. Een hemelsblauw petje en een heel fijn dun halsbandje, eveneens hemelsblauw van kleur. De aarsstreek is overwegend kanariegeel evenals een vrij groot aan deel van de borst. Er is nauwelijks verschil tussen man en pop en volgens het vogelboek van Mexico is een koffiebruine dwarsband op de scheiding borst, buik een teken van verschil van man en pop. Tot op heden is daar bij geen van de vogels iets te zien, dus of het zijn nog niet uitgekleurde jonge vogels, of het alle negen poppen.

Op mijn vraag aan onze Mexicaanse vriend Rafael wat zij eten, adviseerde hij banaan en veel cactusvruchten.

Die cactusvrucht is in Nederland vrij zelden te koop, dus heb ik mij daar in Mexico goed van voorzien om tenminste de eerste weken vooruit te kunnen en hen, misschien in die tijd, te laten wennen aan het eten van mijn andere vogels thuis. Dit is vrij gemakkelijk en goed gelukt en hoewel zij daarop goed gedijen, krijgen zij zo af en toe toch ook nog cactusvruchten uit speciaalzaken tropisch fruit.

Toen later bleek dat ons vliegtuig terug naar Nederland 's nachts om 12 uur zou vertrekken, besloten wij om ze in een handtas mee te nemen. Hierdoor konden zij toch, ondanks 11 uur vliegen, de gehele nacht rusten en wij door een tijdsverschil van 7 uur zo tegen de middag in Amsterdam zouden landen. Springlevend kwamen ze alle negen aan. Omstreeks 18.30 uur was alles oké in huize Van Schie in Rotterdam, waar tot 21.45 uur de TL verlichting aan was en de

vogels ruimschoots de tijd hadden om te wennen aan hun nieuwe tehuis. In oktober, ons derde bezoek dat jaar aan Mexico, was er geen schijn van kans alsnog meerdere exemplaren aan te schaffen. Maar geloof u maar dat ik zeer verheugd ben met deze vogels.

Teneinde meerdere kansen te scheppen met de andere vogels een bestand op te bouwen zijn er twee verhuisd naar Wapenveld en drie naar Hellevoetsluis. Zodoende bezit ik er nog vier, waarvan u er twee ziet op de foto's. De andere twee zitten in een niet aangrenzende volière waarvan de foto's minder goed geslaagd zijn en deze dus niet heb bijgevoegd. Ik hoop u later meer te kunnen melden omtrent deze vogels en misschien mijn vierde reis naar zonnig Mexico.

*Tekst en foto
Bob van Schie*

Een Pennantparkiet in de straat

Een pennantparkiet in volle vrijheid en dit al een jaar lang!

Wellicht zult u het niet kunnen geloven, doch 't is een waar gebeurd verhaal. Mogelijk vindt u het niet zo speciaal? Ik ben echter wel onder de indruk, vandaar dit artikel.

Het is mij bekend dat er jaarlijks nog al wat vogels, die hier niet inheems zijn, op een of andere manier vrij komen. Een groot deel ervan, dat reeds lange tijd in een kooi of volière heeft doorgebracht, zoekt wanneer de honger zich laat voelen ergens een volière en wordt dan prompt gevangen. Een ander deel dat minder geluk heeft wordt door roofvogels, stootvogels, prooivogels of hoe u ze ook wil noemen, gedood en opgegeten. Een klein deel weet zich echter wel aan te passen; het seizoen van ontsnapping is hierbij wel van groot belang. Ik schrijf hier nu wel over een pennantparkiet maar er zijn mij ook gevallen bekend van Japanse nachtegalen, wever soorten, groene kardinaal, saffraanvink, rijstvogel, en parkieten: roodvleugel, barnard, rosella en turquoisine's om maar een klein deel op te noemen. Een strenge winter als deze van '96-'97 weten slechts enkelen door

Foto: André Bruggeman

te komen. Ik geloof echter dat het hier geen alleenstaand geval betreft want er zullen zeker nog wel meerdere ontsnapte vogels een verborgen leven weten te leiden. Zelfs meer dan we durven denken. Zo is het ook gegaan met deze pennantparkiet in onze straat.

Het was zo ongeveer half april '96 toen de tegenover ons wonende buurvrouw mij vroeg of ik eens wou komen kijken naar een mooie rode vogel met wat blauw welke steeds bij haar in de tuin kwam. Of deze soms mogelijk bij mij ontsnapt was?

Zij hield zich al vele jaren bezig met het voederen van het gevleugelde volkje en kende hierdoor al heel wat van de inlandse vogelsoorten. Nu deze grote rode parkiet maar steeds bleef komen, en vooral 's avonds zijn buikje op haar voeder tafel kwam vullen, mocht ik eens kijkje komen nemen. Eigenlijk wou zij weten welke soort parkiet dit was. Het was al in de late middag dat ik bij haar in de tuin een kijkje ging nemen. Na een tijdje gewacht te hebben kwam hij bijna ongemerkt aangevlogen. Hij was helemaal niet schuw en zat op minder dan 10 meter van ons af. Wat was hij mooi! Het bleek een mannelijke pennant parkiet te zijn op volle kleur, en dus zeker drie jaar oud. Hij had een metalen ring om zijn rechter poot. Ik had mijn verrekijker meegenomen. Het was fascinerend hem zo te zien zitten tussen al dat groen. Even flitste de gedachte door mijn hoofd, dat het mooi zou zijn, als deze parkieten zo vrij bij ons zouden rondvliegen. Ik kreeg natuurlijk ook een andere gedachten n.l. om hem te vangen, maar ik voelde dat dit niet zo'n goed idee was en liet het voor wat het was.

Verder werd mij verteld dat deze pennant al meerdere weken, meestal 's avonds bij haar op bezoek kwam om te eten. Hij stoorde zich duidelijk aan de verschillende mussen, merels en zelfs de meesjes. Ik raadde de overbuurvrouw aan wat meer zaden te geven en

de hoeveelheid brood sterk te minderen. Brood alleen is namelijk een veel te eenzijdige voeding. Op haar vraag of de pennant kon overleven zei ik dat dit nu geen probleem zou zijn omdat alles volop in het groen komt. Wetende dat de halsband-parkiet zich ook heeft aangepast in onze natuur zo zal deze pennant het ook wel redden.

Gedurende de volgende weken kwamen steeds weer verschillende burens bij ons om te vragen of wij een parkiet kwijt waren. Zo werd hij steeds door meer mensen opgemerkt en men begon ook op andere plaatsen hem eten te geven. Het werd herfst en de meeste bomen werden kaal. Nu zag men hem zeker en soms vloog hij zo door de straat tot grote verwondering van diegene die hem nu voor het eerst zagen. Het bleef een bezienswaardigheid. De winter liet niet lang op zich wachten en ging vriezen dat het kraakte maar onze pennant wist toch ergens een goed plekje te vinden om de nacht door te komen.

Ik was inmiddels in ons bos begonnen met de wintervoeding voor wie maar wilde komen. Hoe strenger de winter, en vooral bij sneeuw zijn de soorten en de aantallen vogels niet te tellen. Helaas kwam onze pennant niet meer bij ons. Wie wel bij ons kwam, als een bliksem schicht: een sperwer! De grote schrik van al wat vliegt! Ik was bang dat hij onze pennant wel eens te pakken zou kunnen krijgen. Het plan werd opgevat om de pennant te vangen om hem zolang in veiligheid onder te brengen tot er opnieuw bladeren aan de bomen zouden komen. Dan zouden we hem weer vrij laten.

Hij is echter ondertussen veel schuwer geworden en laat zich veel minder zien. Hij houdt zich nu vooraan in de straat schuil, waar meer bomen staan. Blijkbaar weet hij dat de sperwer daar nauwelijks komt. Ik hoop nu maar dat de bomen gauw weer opnieuw in het volle groen zullen staan, zodat hij weer bescherming geniet en hij ons weer een zomer lang kan blijven verrassen met zijn wel erg opvallende rode en blauwe kleuren. Het is nu inmiddels een jaar dat hij hier rond vliegt. Maar de vraag blijft, hoelang kan dit nog duren? Het is zeker dat hun ouderdom in een goede beschermde omgeving die van hen die dagelijks de gevaren van het vrij zijn moeten trotseren, ver overtreft. We zullen het wel zien en ik laat het u wel weten.

TEKST: André Bruggeman

Foto: Pieter van den Hooven

Bruinvleugel Nontimalie

ALCIPPE CASTANEICEPS CASTANEICEPS

De vogels zijn in ons bezit sinds 1993. Het waren ingevoerde vogels. De vogels zitten in een 'Vogeltuin' van ± 40 vierkante meter samen met diverse soorten grote en kleine insecten etende vogels zoals: Japanse- en Zilveroor nachtegalen, Bulbuuls, diverse soorten spreeuwen en enkele koppels Beo's. Waaronder is een koppel Geelkop Beo's en een koppel Middel Beo's.

Verder is onze 'Vogeltuin' voorzien van veel groen zoals coniferen, vlierstruiken, klimop en nog veel andere planten en plantjes. De bodem is gewoon tuinaarde met een looppad van houtsnippers. Verder is de voliëre voorzien van enkele vijvertjes die door middel van een waterval in elkaar overlopen. Het geheel is zo natuurlijk mogelijk gehouden.

Als nestmateriaal verstrek ik de vogels mos, cocosvezel, sisaltouw en verder vinden de vogels nog van alles zoals plantenworteltjes, gedroogd gras, oude bladeren en veertjes. In de 'Vogeltuin' hang ik aan de binnenkant aan het gaas een pvc buis van ± 1 meter waarin gaatjes zijn geboord en die aan de uiteinden dicht is gemaakt. Hierin kan ik meelwormen en buffalowormen doen welke één voor één door de gaatjes naar buiten kruipen zodat de vogels de gehele dag over levend voer kunnen beschikken.

De Timalies hadden hun nest gemaakt van cocosvezel in de klimop tegen de schuur. Het was een mooi klein open nestje dat goed verborgen zat in de klimop. Wat opviel is, dat de vogels niet rechtstreeks naar het nest gingen maar via een omweg door de klimop, waarschijnlijk om hun nest niet te verraden. Op 12 april hadden de Timalies 3 ei-

tjes in hun nest liggen, na twaalf dagen lagen er twee jongen in het nest, het derde eitje was niet bevrucht.

De jongen werden goed gevoerd met meelwormen, buffalowormen en verder alles wat ze maar konden vangen aan andere insecten.

Verder krijgen de vogels universeelvoer, wat eivoer, veel soorten fruit met daar overheen af en toe wat gistocal.

In de hoek van de 'Vogeltuin' staat een emmer, met een deksel waarin veel gaatjes zitten, daar doe ik al het fruitafval in en daar komen dan weer veel vliegjes op af. Waar op hun beurt de vogels weer dankbaar gebruik van maken.

Daar wij op dat zelfde moment ook jonge Beo's in de 'Vogeltuin' hadden,

hebben we de jonge Timalie's met nest en al uit de klimop gehaald en in een kooi naar binnen gedaan.

Samen met hun ouders omdat we bang waren dat de Beo's de jonge Timalie's aan hun jongen zouden voeren. De jonge Timalie's werden binnen gelukkig gewoon door hun ouders grootgebracht maar na 21 dagen is er toch één van hen doodgegaan.

Toen de jonge vogel zelfstandig was hebben we hem met de ouders weer terug gedaan bij de andere vogels in de 'Vogeltuin'.

Met de jonge Beo's is het verder ook goed gegaan maar die heb ik later ook uit de 'Vogeltuin' moeten halen omdat ze steeds weer de nestkast ingingen toen de oude Beo's weer opnieuw eieren hadden.

De jonge Timalie was te zien in Breda waar we een oorkonde kregen voor de eerste eigen kweek van de N.B.v.V.

Tot zover mijn ervaring met de kweek van deze leuke kleine vogelsoort.

H. Schuyling
Pr. Bernhardstraat 2
Wehl
0314 - 683247

De Reichenow bergastrilde in de volière

De familie van de bergastrilde is maar een kleine gemeenschap. Om precies te zeggen bestaat ze uit vier leden. De meest bekende is wel de Reichenow-bergastrilde. Hiervan zijn drie ondersoorten bekend. Dan volgt de Salvadori-bergastrilde. Hiervan zijn vier ondersoorten bekend. De Jackson-bergastrilde heeft geen ondersoort en is naar mijn weten in geen enkele volière in ons land aanwezig. Hetzelfde geldt voor de Shelly-bergastrilde de fraaiste vertegenwoordiger in de familie van de bergastrildes. Ik wil me beperken in dit artikeltje tot de Reichenow-bergastrilde omdat ik daarvan nu een vijftal jongen in mijn kooi heb rond vliegen.

De Reichenow is in het land van herkomst geen onbekende. Zijn leefgebied strekt zich uit van de oostkust van Afrika tot aan de westkust. Geen onbelangrijk gebied dus. Zoals de naam al aanduidt komt hij voor tegen de berghellingen op een hoogte tussen de 1000 en 2500 meter. Altijd in de onmiddellijke nabijheid van bosschages om, zodra er onraad is, er in

weg te vluchten en zo onzichtbaar te zijn. Uit dien hoofde komen ze ook wel voor langs wegen om daar van de zaden uit de grashalmen te snoepen. In die zin zijn ze echt geen zeldzame vogels maar wat ze zo geheimzinnig maakt is de verborgen levenswijze. Het zijn net veldmuisjes die voor ons menselijk oog in het veld vrij onzichtbaar blijven.

Dat is dan ook een reden dat er zo weinig bergastrildes ingevoerd worden. Daarbij komt dat het tot de gelukkige omstandigheden gerekend mag worden wanneer een stel tot broeden overgaat. Het is altijd nuttig voor de vogels in de volière om te weten hoe ze in de vrije natuur leven en aan welke inrichting (beplanting, voedsel etc) en wensen moet worden voldaan om een optimale situatie te creëren om hen tot broeden te bewegen. De nestjes worden doorgaans gevonden in boomvarens tot zeker vijf meter van de grond. Het legsel bestaat uit drie tot vijf melkwit gekleurde eitjes.

In elk boek staat overduidelijk beschreven dat de volière goed aangekleed dient te zijn met allerlei struiken met onderbegroeiing om ze een goede dekking te verschaffen. Ik moet u bekennen dat ik aan al die goede regels in de verste verte niet kon voldoen. Bij mij ontbreekt ten ene male de ruimte om die vogels een dergelijk habitat te verschaffen.

De kooi waarin ik ze heb gehuisvest heeft een lengte van ruim 60 cm bij 40 en 50 cm. Gelukkig zijn het rustige vogeltjes.

Bij het samenstellen van een koppel had ik mij danig vergist. Jonge mannen lijken veel op de popjes. Toen ik ze wat langer in mijn bezit had zag ik de metamorfose. Steeds duidelijker

is een flonkerende parel

De /

ose /

werd het kleed dat bij de man hoort. Ik kon gelukkig de jonge man ruilen voor een popje. Het was al in de late herfst en dus had het geen zin voorbereidingen te treffen voor een broedcyclus.

Wel ik was benieuwd hoe zij de winter zouden doorkomen. Ik heb nl slechts beperkte verwarmingsmogelijkheden. Ik zorgde er wel voor dat zij nimmer in een vriescel terecht kwamen.

De broedtijd loopt in hun land van herkomst nogal uiteen van oktober tot april. Ik hield ook al met het oog op de temperatuur de maanden april/mei als de beste broedtijd aan.

Ze kregen een half open nestkastje. Vol ijver sleepten ze met kokosvezels en voor de binnenbekleding gebruikten ze sisal wit. Ze maakten er wel een bolvorm van. De opening was vrij groot waardoor het zonder moeite te constateren viel wanneer er jongen waren. Door de prettige levenswijze en gedrag laten de vogeltjes het controleren van het nestje zonder enig bezwaar toe. Het eerste jaar werd er één ei gelegd. Een schrale productie maar ik was al blij dat er trouw gebroed werd en ook het jong voorbeeldig werd gevoerd.

Zonder problemen werden ze volwassen. De broedduur bedraagt ongeveer twee weken en nog drie weken nadat ze zijn uitgevlogen voor ze geheel zelfstandig zijn. Het duurt nog vier tot vijf maanden voor ze volledig zijn uitgeruid.

Na vier weken lag er weer een legsel van vier eitjes in het nestje. Weer werden ze zonder veel moeite uitgebroed. na ongeveer 21 dagen vlogen ze in de kooi rond bij de ouders.

Als het wijfje weer een week op een nieuw legsel zit te broeden moet ik de jongen bij de ouders weghalen. Wanneer ik te laat ben met uitvangen worden ze in de korst mogelijk tijd kaal geplukt. Ze kunnen in die periode niet zonder hulp van de man.

De beste oplossing die me overbleef was een babykooitje aan de front van de kooi hangen. Dan maar afwachten

of de man door de tralies de jonge zou voeren. Dat gebeurde.

Het is belangrijk te weten wat ik de vogels aan voer voorschotelde om tot dit resultaat te komen. In de eerste plaats een goed tropenzaad, een bakje eivoer en mierenpoppen. Als er jongen zijn moet het laatste rijkelijk gegeven worden want zonder de broodnodige proteïne komen de jongen niet groot. Ik hoop dat ik met mijn bijdrage

ook ander liefhebbers kan bewegen met deze fraaie vogeltjes te gaan broeden.

G.J. Herwijnen, Kerkdriel

Geraadpleegde literatuur:

- Finches and Astrildes Goodwin
- Prachtvinken van Bielfeld
- Finches & Sparrows van Peter Clement

Vogelhandel T. Schillemans

Boulevard 37 - 3707 BL Zeist

Vraagt te koop: Kleur- en postuurkanaries

Grotere partijen kunnen opgehaald worden.

Tel.: (030) 692 42 31 - Fax: (030) 692 52 56

KEESMAAT

Vierlinghstraat 6a, 3364 AS Sliedrecht

IMPORT

Tel.: 0184-416650 - Fax: 0184-420702

EXPORT

- Steeds voorradig grote collectie vogels
- Vraagt regelmatig te koop alle soorten vogels

Openingstijden: dinsdag t/m vrijdag 12.30 - 17.30 uur.
Zaterdag: 9.00 - 17.00 uur, donderdag koopavond tot 21.00 uur.

ysel

De

Waarom geen "Borderkooi"?

Er blijkt bij een deel van onze leden behoefte te bestaan aan een nadere uitleg over het besluit van de Bondsraad om niet tot erkenning van de z.g. Borderkooi (Engelse Dewarkooi) over te gaan. Hoewel een kleine commissie uit Hoofdbestuur, Technische Commissie en Speciaalclub zich in 1994 al negatief had uitgesproken over de betreffende kooi (te klein en niet gewenst binnen ons kooienbestand) heeft de Bondsraad dit model kooi nogmaals uitvoerig besproken en alle positieve en negatieve elementen tegen elkander afgewogen. Uiteindelijk heeft de Bondsraad besloten om deze kooi binnen onze organisatie, de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers, niet aan te nemen.

In hoofdlijnen komen de afwijzende argumenten op het volgende neer:

- 1e de kooi is veel te klein. Met een diepte van slechts 12 cm(!) is het welzijn van de vogel in geding. Deze kan zich praktisch niet keren en heeft derhalve veel te weinig bewegingsvrijheid.
- 2e vogels opsluiten in zulke kleine kooien kan een provocerende werking hebben op de diverse vogel- en dierenbeschermingsorganisaties. De kritiek van weleer op de geringe afmetingen van de t.t.kooi voor kleurkanaries was destijds mede een reden tot het aannemen van de universeelkooi. Voor een goed begrip: de kleurkanarie t.t.kooi (oud model) was 13 cm diep!
- 3e aanneming van deze afwijkende kooi zal een precedentwerking kunnen scheppen t.a.v. liefhebbers van andere soorten vogels. Het principe: zoveel mogelijk soorten in één model kooi (de universeelkooi) zou daarmee op de tocht komen te staan.
- 4e de strakke en geordende lijn van de stellingen op onze t.t.'s wordt door de borderkooi ernstig verstoord. Dit onderdeel was destijds

één van de hoofdredenen om te komen tot één uniform model kooi, waarin alle soorten kleur en postuurkanaries, tropen en parkieten tot en met de Bolborhynchussoorten konden worden ondergebracht.

- 5e doorbreking van het strakke stramien zal niet alleen een rommelige indruk maken, ook geeft het problemen t.a.v. de nummering in de catalogus. Met andere woorden: Waar vind ik welke vogel?
- 6e de ronde bovenkant van de borderkooi maakt een stapeling onmogelijk. Dit komt de goede inrichting van het t.t. lokaal ook niet ten goede.
- 7e met het aannemen van deze specialistische kooi zullen de grote kwekers geen moeite hebben. Maar we hebben in de bond ook vele kleine kwekers en deze worden verplicht ook deze afwijkende kooien aan te schaffen, hetgeen voor hen uiteraard met de nodige kosten gepaard zal gaan.

De Bondsraad heeft begrip getoond voor het argument, dat de postuurvogels Border, Fife Fancy, Münchener en Berner zich minder schuw gedragen in een getraliede kooi. Momen-

teel wordt onderzocht hoe op dit punt aan de wensen van de liefhebbers van deze soorten tegemoet kan worden gekomen. Vast staat al wel, dat deze getraliede kooi exact dezelfde afmetingen zal moeten hebben als de universeelkooi. Het welzijn van de vogel wordt dan niet aangetast en de strakke lijn op onze tentoonstellingen blijft behouden.

Het moge duidelijk zijn dat vogels op de NBVV-tentoonstellingen niet in het kleine model borderkooi mogen worden ingezonden. Het zal de keurmeesters ook niet zijn toegestaan om de vogels in deze afwijkende kooien te keuren.

Ik meende er goed aan te doen de lezers wat uitvoeriger in te lichten over het afwijzen van de borderkooi. Zo ziet u maar weer dat de Bondsraad niet over één-nacht-ijs gaat, maar zeer weloverwogen tot haar besluitvorming komt. In het belang van ons aller liefhebberij!

W.A. Tolman,
wnd. secr. NBVV.

De kropnaald

Een goed alternatief hulpmiddel voor slecht voerende vogels en het hand-tam maken van jonge vogels voor de tentoonstelling

Wat is een kropnaald?

Een kropnaald is een injectienaald met, in plaats van een scherpe punt, een bolletje aan het uiteinde. Door deze vorm kan de naald in de slokdarm of krop worden gestoken zonder deze te beschadigen of te irriteren.

Het gebruik van alleen een handspruitje zonder kropnaald leidt al gauw tot morsen; waarbij de jongen vogels onder de pap komen te zitten, de luchtwegen verstopt raken vaak met de dood tot gevolg.

Wat zijn de toepassingen?

1. Jonge vogels die niet of onvoldoende door de ouders worden gevoerd, kunnen met de hand worden gevoerd of bijgevoerd. Bij bastaardenkweek en nog niet gedomestiseerde vogelsoorten is dit vaak het geval.
2. Het gemakkelijk toedienen van de juiste hoeveelheden medicijnen via de bek; vooral als vogels niet willen drinken.
3. Het leegzuigen van de krop als deze gevuld is met verzuurde of verkeerde voeding.
4. Jonge vogels, vanaf zeer jong, hand-tam kunstmatig grootbrengen. Van oorsprong zeer schuwe vogels, b.v. gorzen, kunnen zo geschikt gemaakt worden voor de tentoonstelling.
5. Het voeren van zieke of gewonde volwassen vogels.

Wat is een geschikt opfokvoer?

Het moet een opfokvoer zijn dat zeer fijn gemalen kan worden. Er mogen geen harde delen, zoals zaden, in zitten. Met water aangelengd, moet het een goed lopend papje worden, dat niet ontmengd als er druk op het spuitje wordt gezet. Tevens moet de verhouding tussen vaste stoffen en water ongeveer gelijk zijn aan het voedsel dat door de ouders wordt gevoerd. Het moet een met succes beproefd handopfokvoer zijn. Het juiste mengsel wordt verkregen door allereerst 3 beschuiten + 1 maatschepje opfokvoer zeer fijn te malen (tot poeder); daarna het gehele hardgekookte ei (10 minuten) zonder schaal toe te voegen en weer fijn te malen en tot slot de juiste hoeveelheid water toe te voegen. De verhouding van de hoeveelheid vaste stof (beschuiten + opfokvoer + ei) tot de hoeveelheid water is 10 : 8 gewichtseenheden.

De temperatuur voor de pap is voor vogels tot 10 dagen ± 35 graden en ouder ± 20 graden.

Wat moet de doorlaat van de naald zijn?

Dit hangt af van de grootte van de te voeren vogels en de mate van controle op de toediening van de juiste hoeveelheid pap. Hoe kleiner de doorlaat, hoe beter de dosering in de hand te houden is. B.v. voor een jonge kanarie (5 dagen oud) is een kropnaald

met een doorlaat van 1,1 mm (paars 16G) zeer geschikt; voor kleinere jongen 0,8 mm (rose 18G) en voor jongen vanaf 1 dag oud en bij gebruik van uitsluitend vloeibaar opfokvoer 0,5 mm (geel 20G).

Voor grotere vogels, zoals spreeuwen en papegaaien, zijn naalden met een doorlaat van 1,6 mm tot 2,0 mm in roestvrijstaal verkrijgbaar.

Alle aansluitingen zijn genormaliseerd en passen op alle verkrijgbare spuitjes.

Waarschuwing!!!

Jonge papegaaien worden normaal bijgevoerd met een lepelkje; alleen als ze zelf de bek niet kunnen sperren biedt een kropnaald uitkomst. Daarbij moet er goed op worden gelet dat de naald niet in de luchtpijp wordt gestoken.

Dit is bij papegaai-achtige gemakkelijker het geval, omdat de luchtpijp dicht bij de slokdarm zit.

Voor alle andere vogelsoorten geldt deze waarschuwing niet.

Waar zijn de kropnaalden verkrijgbaar?

In de dierenpeciaalzaken.

Op de jaarlijkse vogelshow van Zutphen en Breda.

A. M. de Man
Puttershoek

Ervaringen van een kweker met handopfokvoer

Uit persoonlijke ervaringen en die van andere kwekers ben ik van mening dat dit hulpmiddel inmisbaar is bij de vogelkweek. Als ik een nest heb met 5 jongen, controleer ik vlak voordat het donker wordt en de pop dus niet meer voert of de jongen wel een goed gevulde krop hebben. Als er een bij is die niet goed gevuld is, voer ik deze met de hand bij. Het betreffende jong krijgt daardoor net zoveel energie als de andere en zal daardoor 's morgens evenzogoed sperren als de anderen. Dit voorkomt dat steeds hetzelfde jong als laatste gevoerd wordt en sterft.

Ook heb ik al eens jonge kanarie van 5 dagen oud met de hand grootgebracht nadat ze door de pop in de steek waren gelaten. Er moet dan wel om de 20 minuten worden gevoerd; dit nadat het spuitje met de kropnaald in een glas warm water is verwarmd om te voorkomen dat de jongen te koude pap zouden krijgen.

De jonge vogels zelf houd ik warm in een speciale "zienkooi" met verwarming (temperatuur tot ± 10 dagen is $\pm 36^\circ\text{C}$, na 10 dagen 20°C tot 25°C).

Ook de luchtvochtigheid moet in de gaten gehouden worden: 70%. Een bakje water in de kooi werkt goed.

De beste ervaring heb ik met de kropnaald met een doorlaat van 0,5 mm en een handspruitje van een 1 cc. (insuline-spruitje) i.v.m. de juiste hoeveelheid per voeding. Om verstopping te voorkomen moet de beschuit + het opfokvoer wel heel fijn gemalen worden en de eventueel nog aanwezige grove delen uitgezeefd in een metaal theezeefje. Het is aan te bevelen de in een kopje aangemaakte pap te bewaren in een 10 cc. handspruitje en dan in de koelkast. Het te gebruiken handspruitje van 1 of 2 cc. met kropnaald kan dan van bovenaf worden gevuld en afzonderlijk verwarmd worden tot $\pm 30^\circ\text{C}$.

normale vindplaats vermelden. Daar de namen van diverse planten streekgebonden zijn, zal ik naast de normale Nederlandse naam ook de Latijnse naam vermelden. In het vroege voorjaar, als de zonnestrallen weer warmer worden en de dagen merkbaar lengen, komt ook de natuur weer tot leven.

KLEIN HOEFBLAD

Tussilago farfara

Als eerste zien we in het vroege voorjaar zo rond maart-april het **kleine hoefblad**. Op de geschubde stengels staan de gele bloemhoofdjes die na een bloeitijd van 16 dagen gaan zaad zetten en dan omlaag gebogen op de stengels staan. Wanneer het puntje van de gesloten zaadhoofdjes wit is, dan zijn deze goed om te oogsten. Zij vormen een uitmuntend voedsel voor onze vogels en kunnen in ruime mate gevoerd worden. Klein hoefblad is rijk aan vitamine E en bevordert de vruchtbaarheid en de voortplantingsdrift van onze vogels. Eén enkel zaadhoofdje kan wel 130 zaadjes bevatten. Het is ook een uitstekend middel tegen ademhalingsaandoeningen. De plant wordt ongeveer 25 cm. hoog en verschijnt met vele tientallen op een kleine plaats daar de wortels zich uitbreiden zoals de uitlopers van aardbeienplanten.

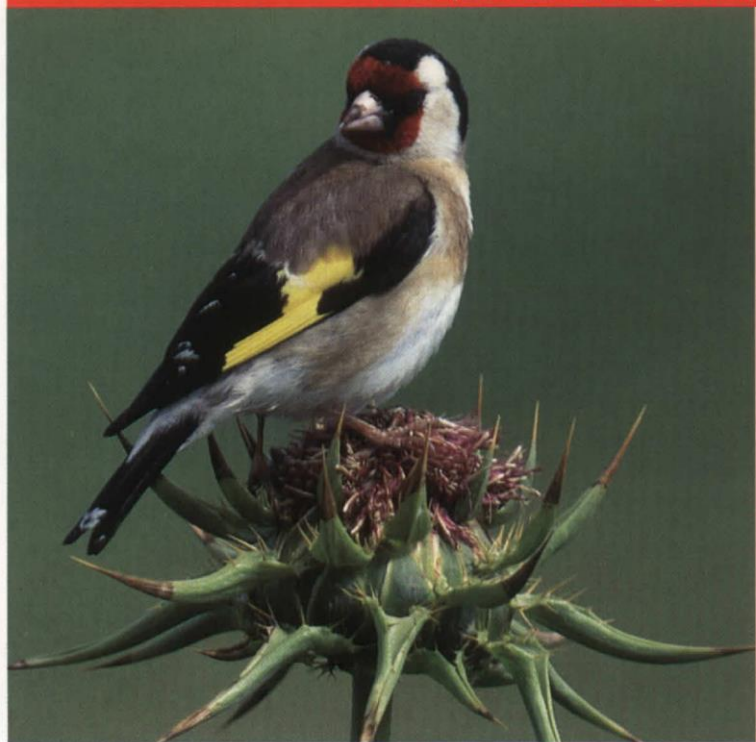
VINDPLAATS: het groeit massaal op leemachtige vochtige grond, op ruderaale plaatsen, langs wegen, tussen gras, op opgebrachte bermen en bij leemgroeven. (zie ook pagina 165, april '97)

VOGELMUUR

Stellaria media

Over dit plantje hoeft eigenlijk niet veel geschreven te worden. Iedereen die vogels heeft, hetzij kanaries of wildzang kent het muur of vogelmuur. Het is uitermate vitamienrijk en gezond groenvoer, hetwelk bij geen enkele kweker op het vogel(kweek)

Putter (ook wel Distelvink genoemd)

menu mag ontbreken. Het is een zeer algemeen eenjarig kruid met stengels van 5 tot 30 cm lang die op de grond liggen en recht omhoog groeien. Eén plant kan wel 20 stengels hebben die aan weerszijden met eivormige bladen bezet zijn. De bloemblaadjes zijn klein en wit van kleur. U kunt de plant in zijn geheel plukken en aan uw vogels voeren. Daar vogelmuur snel verslakkert (uitdroogt) is het aan te bevelen de vogels niet meer te geven dan ze binnen een uur opeten. De rest wordt dan toch maar vertrapt en met uitwerpselen bevuild.

VINDPLAATS: vogelmuur groei in bermen, tuinen, weilanden en ruderaale

terreinen in het gehele land. Het kan 35 cm hoog worden, bloeit bijna het gehele jaar, maar vooral in het vroege najaar. Vogelmuur wordt nog wel eens verwisseld met Guichelheil. De bloeiwijze en vindplaats is bijna gelijk aan die van vogelmuur, alleen met dit verschil dat de Guichelheil rode bloempjes heeft. De zaden van het Guichelheil zijn zwak giftig, wat dus betekent dat we deze nooit aan onze vogels mogen geven.

Foto's: René van Rossum

Wordt vervolgt

SCHERPE MAAGKIEZEL

1. voor kanaries, tropen, wildzang, kleine parkieten, etc.
2. voor grote parkieten, papegaaien, kwartels, fazanten, etc.
3. voor postduiven.

Uw vogels hebben geen tanden.... Wel een spiermaag. Zorg dat er scherpe kiezel in zit.....!

VERKRIJGBAAR IN ALLE DIERENSPECIALZAKEN.

NIEUW NU OOK OESTERSCHELPENGRIT

Gratis monster en folder bij:

F. THIJSSEN MILL

SPECIALIST IN SCHERPE MAAGKIEZEL
Tel. (0485) 45 17 37 - Postbus 29, 5450 AA MILL

HOOGVEENSE VOGELMARKT

WAAR: In de Mauritsshal
WANNEER: Op zaterdag 25 oktober a.s.

Openingstijden: 10.30 uur tot 15.00 uur.
(Handelaren moeten voor 10.00 uur binnen zijn)
Geen kwartels (art.3 Veeziektewet)

Inlichtingen: (0528) 24 13 47 of (0528) 33 15 35

De volgende markt is op zaterdag 31 januari 1998

Org.: Volièrevereniging FAUNA